

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoE/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412209636
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8412209636.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka v exekučnej veci oprávneného: PRIVATdebt, s. r. o., Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 45 322 571, proti povinnému: U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX/XX, XXX XX U. F., o vymoženie pohľadávky 4.095,66 eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 3Er/1118/2012-44 zo dňa 30.12.2019, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) exekúciu vedenú súdnym exekútorom L.. E. M., P. pod sp. zn. EX XXXXX/XX zastavil. Oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi L.. E. M., P. náhradu trov exekúcie vo výške 92,48 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia a vyslovil, že povinný nemá nárok na náhradu trov exekučného konania.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 243f ods. 1, 6, § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení platnom do 31.03.201, ust. § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka a ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. V odôvodnení uviedol, že oprávnený dodržal zákonnú lehotu na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a z doplnenia zistil, že právny vzťah medzi predchodcom oprávneného a povinným vznikol uzatvorením Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Nakoľko povinný nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z predmetnej zmluvy, právny predchodca oprávneného vyplnil zmenkovú sumu na základe Dohody o vyplnení zmenky. Vlastný právny vzťah týkajúci sa právneho nástupcu oprávneného a povinných vznikol na podklade spotrebiteľskej zmluvy. Z doplnenia návrhu však nevyplýva, že by súd skúmal, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský vzťah medzi oprávneným a povinným ako ani skutočnosť, či súd prihliadal na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Oprávnený neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že nie sú dané dôvody na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Súd priznal súdnemu exekútorovi paušálnu odmenu za úkony: získanie poverenia 1 úkon, doručenie upovedomenia o začatí exekúcie 1 úkon, doručenie príkazu na začatie exekúcie 1 úkon, doručenie exekučného príkazu 1 úkon, zisťovanie bydliska 2 úkony, zisťovanie platiteľa mzdy 8 úkonov a každé ďalšie zisťovanie majetku povinného 2 úkony, spolu vo výške 19,92 eur. Za tieto by mu prináležala odmena spolu 53,12 eur. Ďalej mu súd priznal poštovné vo výške 23,95 eur. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi ani náhradu za vedenie spisu vo výške 6,- eur a daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % z odmeny a náhrad a na ich úhradu zaviazal oprávneného.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával

navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ďalej pre nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že novelizačným zákonom č. 438/2015 Z. z. koncipované oprávnenie exekučného súdu zastaviť exekúciu bolo zavedené práve preto, že v konaniach vo veci vydania zmenkového platobného rozkazu sa sudy nezaoberali otázkami skutkového stavu pred vydaním/ vyplnením zmenky, a preto bolo potrebné v prostredí súčasnej ochrany spotrebiteľa tieto otázky dodatočne preskúmať, a tak poskytnúť povinným/spotrebiteľom ochranu v tých exekúciách, kde je to potrebné (teda tam, kde nárok obsahoval neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom). V čase konania o nároku oprávneného na súde nemal súd povinnosť (a ani objektívne možnosť) prihliadať na okolnosti, ktoré boli zavedené až novelou. Aby exekučný súd mohol exekúciu zastaviť, bol povinný: 1. posúdiť, či nárok oprávneného obsahuje/neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom; 2. následne či bolo alebo nebolo na tieto podmienky prihliadnuté v konaní pred súdom prvého stupňa; 3. následne, ak by exekučný súd dospel k záveru, že na tieto podmienky nebolo prihliadnuté, mohol pristúpiť k zastaveniu exekúcie. V rámci záveru, že exekúciu treba zastaviť, bol súd povinný rozlíšiť v nároku oprávneného tú časť, ktorá bola vedená v rozpore so zákonom a zastaviť len túto časť exekúcie. V čase podpisu Zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere bol v platnosti a účinnosti zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v § 1 ods. 2 obsahuje negatívne vymedzenie typov úverov, na ktoré sa zákon nevzťahuje, medzi inými v prípade písm. a) ak sa úver poskytuje na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Práve tento účel je vymedzený v intenciách čl. 1 ods. 2 zmluvy o úvere. Na základe toho je zmluva o úvere vylúčená z pôsobnosti tohto zákona. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Oboer/1/2017 zo dňa 28.09.2017. Ďalej poukázal na to, že oprávnenie exekučných súdov zavedené novelou nemá byť nástrojom na zastavovanie všetkých exekúcií vedených na podklade zmeniek, ale nástrojom na zabezpečenie kontroly zákonnosti exekúcie. Oprávnený svoj nárok vymáhaný v exekúcii riadne preukázal vo svojom Doplnení návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 18.01.2016 (dodržiaval zákonnú lehotu zavedenú novelou č. 438/2015 Z. z. a opísal rozhodné skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a tiež dané skutočnosti doplnil listinnými dôkazmi) a dokázal, že exekúcia vedená proti povinným má svoj materiálny základ - úverový vzťah zhmotnený do písomnej zmluvy o úvere a ostatných písomných podkladov. Uznesenie o zastavení exekúcie v celom rozsahu spôsobilo oprávnenému odňatie práva na súdnu ochranu proti povinným, ktorí si nespĺnili svoju povinnosť splniť dlh riadne a včas. Oprávnený trvá na tom, že pri posudzovaní možnosti na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, musia exekučné sudy postupovať tak, aby poskytli ochranu nielen spotrebiteľovi, ale taktiež spôsobom, ktorým zabezpečenia ochranu subjektu oprávneného v exekúcii v tej časti jeho právoplatne priznaného nároku, o ktorom niet v prostredí dnešnej právnej úpravy pochyb. Oprávnený priložil k odvolaniu príkladmo niektoré uznesenia exekučných súdov, ktoré povolili pokračovanie v exekúciách oprávneného na podklade obdobného skutkového stavu. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že v exekúcii proti povinným pokračuje a súčasne žiadal priznať náhradu trov konania. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

5. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku účinného od 23.12.2015, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (odkaz na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového v znení zákona č. 438/2015 Z.z.) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

6. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 23.12.2015, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

7. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

8. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

9. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na - 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

10. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23.12.2015 obsiahnutej v § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f Exekučného poriadku, zavedenej zákonom č. 438/2015 Z.z. sú exekučné súdy povinné ex offa prihliadať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, ak dospejú k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťujú v súlade s novelizovaným ust. § 17 ods. 1 a 2 Zákona zmenkového a šekového k tomu, či bola povinnému v konaní pred všeobecnými, ale aj rozhodcovskými súdmi poskytnutá taká primeraná ochrana, aká mu ako spotrebiteľovi podľa predpisov o spotrebiteľskom práve patrí. Z uvedených dôvodov je oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. Po dátume 23.12.2015 je tak povinný urobiť aj v prebiehajúcich exekučných konaniach, ktoré začali pred dátumom 23.12.2015, a to v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v prípade, ak je exekúcia vedená na podklade exekučného titulu, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, a to v lehote 30 dní od účinnosti zákona, t.j. do 22.01.2016.

11. Preskúmaním vecí dospel odvolací súd k záveru, že podľa prechodných ustanovení obsiahnutých v § 243f ods.1 Exekučného poriadku sú exekučné súdy aj v už začatých exekučných konaniach povinné ex offa prihliadať na to, či bola povinnému v konaní pred všeobecnými súdmi, príp. aj rozhodcovskými súdmi poskytnutá primeraná ochrana, aká spotrebiteľovi patrí podľa predpisov o spotrebiteľskom práve, ak dospejú k záveru, že má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťujú v súlade s novelizovaným ust. § 17 ods. 1 a 2 zákona zmenkového a šekového.

12. Za tým účelom bola v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku uložená oprávneným povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného, kauzálneho vzťahu s povinným a zároveň pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú. Ak oprávnený podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v ňom uložené povinnosti nedoplní, sú splnené predpoklady na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku.

13. V nadväznosti na vyššie uvedené úvahy je bezpredmetná odvolacia námietka oprávneného, že v čase vydania zmenkového platobného rozkazu „zmenkovému súdu“ žiaden predpis nenariaďoval skúmať uplatnený nárok zo zmenky z hľadiska ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ veriteľ/dodávateľ vedome obchádzal nielen všeobecné princípy, ale i konkrétne inštitúty ochrany spotrebiteľa, či uplatňoval nároky vyplývajúce z neprijateľných podmienok, nemôže sa (vrátane jeho právneho nástupcu - oprávneného) aktuálne dovolávať princípu právnej istoty. Rovnako neopodstatnené je v rozoberaných súvislostiach i poukazovanie na údajne porušenie zákazu retroaktivity.

14. Z doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 18.01.2016 vyplýva, že pohľadávka priznaná exekučným titulom - zmenkovým platobným rozkazom č. k. 3Zm 1148/2011-14 zo dňa 20.07.2012 vznikla zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretou medzi právnym predchodcom oprávneného (Prvá stavebná sporiteľňa a.s.) a povinnými dňa 20.10.2008. Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie toho názoru, že zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) majúcu formulárovú podobu, kde právny predchodca oprávneného vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a povinná jej spotrebiteľkou, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Zmenkový súd (v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod č. k. 3Zm 1148/2011-14), sa nezaoberal obsahom spotrebiteľskej zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok. Spotrebiteľskú zmluvu nemal pri rozhodovaní k dispozícii, rozhodoval výlučne na základe tvrdenia oprávneného a predloženého originálu zmenky. Nakoľko zmenkový súd vôbec neskúmal spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej plnenie bolo zabezpečené predloženou zmenkou, je nepochybné, že v základnom konaní nebolo v konaní prihliadnuté na prípadné neprijateľné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, prípadne rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom.

16. V čl. II zmluvy je zakotvená zmluvná podmienka, podľa ktorej ak dlžník vydá veriteľovi biankozmenku, vyrubuje sa mu poplatok v zmysle platného Sadzobníka poplatkov. Poplatok za zaúčtuje

pri prvej výplate mimoriadneho medziúveru, takže celková výška vyplateného mimoriadneho medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov. Odvolací súd uvádza, že biankozmenka je vystavovaná v prospech, v záujme veriteľa za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky, nejde o poplatok za službu, plnenie, poskytované dlžníkovi - spotrebiteľovi. Navyše poplatok je sťahovaný vopred z poskytovaného úveru, teda dlžník ho zaplatí bez ohľadu na to, či k vyplneniu biankozmenky vôbec dôjde alebo nie. Ide teda nepochybne o neprijateľnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 4 OZ).

17. V zmysle čl. VII bod 6. zmluvy odstúpením od zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplata celj pohľadávky. Inštitút odstúpenia od zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a Občianskom zákonníku odlišne. Obchodný zákonník v ust. § 349 ods. 1 zánik zmluvy viaže na okamih, keď prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Zánik zmluvy teda nastáva v dobe účinnosti úkonu, ktorým oprávnená osoba odstúpila od zmluvy. Tým sa Obchodný zákonník odlišuje od Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom upravené alebo účastníkmi dohodnuté inak (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právna úprava odstúpenia od zmluvy obsiahnutá v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemôže. Ustanovenie čl. VII. bod 6. zmluvy vychádzajúce z úpravy odstúpenia od zmluvy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, podľa ktorej má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy, je upravené pre povinných nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 a § 457 Občianskeho zákonníka. Ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať (v dôsledku odstúpenia od zmluvy), niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/81/2012, 6Co/11/2017, 17Co/302/2015).

18. V zmysle čl. VII. bod 10. zmluvy v prípade odstúpenia od zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí v súlade s bodom 8. čl. VII zmluvy. Odvolací súd konštatuje, že čl. VII. bod 10. zmluvy sa v neprospech povinných odchyľuje od právnej úpravy obsiahnutej v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Úroky z omeškania neprináležia aj zo zmluvných úrokov, pretože by tak išlo o nárok na príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v právnej teórii sa takýto postup označuje ako tzv. anatocizmus. Uplatnenie si príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) z príslušenstva pohľadávky, ktorými riadne (zmluvné) úroky sú, zákon nepredpokladá (porov. rozsudok NS ČR sp. zn. 35Odo/101/2002 zo dňa 24.03.2004).“

19. Z vyššie uvedeného je zjavné, že zmluvu nie je možné vyhodnotiť ako takú, ktorá neobsahuje neprijateľné podmienky. Zmenkový súd sa skúmaním zmluvných podmienok nezaoberal, keďže zmluva obsahom pripojeného spisu vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3Zm 1148/2011 nie je. Odvolací súd konštatuje, že exekučný titul - zmenkový platobný rozkaz č.k. 3Zm 1148/2011-14 zo dňa 20.07.2012 bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pričom nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky. Preto bolo dôvodné exekúciu s poukazom na ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastaviť.

20. Správne výrok vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Oprávnený vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a úspešnej povinnej v tomto štádiu konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).